

Kitekintés a jelenések világára, Selymes József atya műsora, 11. rész

Fontosabb jelenések ismertetése és elemzése, Selymes József atya műsora, itt, a Mária Rádióban

Nagy-nagy szeretettel köszöntöm a kedves rádióhallgatókat a Kitekintés a jelenések világára című műsorunkban, amikor is egy újabb kontinens Mária-jelenéséről számolok be, amely szinte percnyi pontossággal a világ más pontjain található jelenésekkel egy időben kezdődött. Természetesen ennek a dél-amerikai jelenésnek más forgatókönyvet írtak az égiek sajátos jellegzetességekkel, akárcsak a többi jelenések esetében, hiszen nincs kettő egyforma. Esetleg csak hasonlók lehetnek egyes részletekben és érthető módon az üzenetek tartalmát illetően.

Itt, Betániában, amely Venezuelában található, a látnoknő, Maria Esperanza de Bianchini, akinek már a jelenések előtt is voltak misztikus élményei. Betániában 1976. március 25-én kezdődtek el a rendszeres jelenések, ahol a Szűzanya a népek és nemzetek összebékítői néven nyilatkoztatta ki magát. Az első jelenési napon a látnoknőn kívül még 80 személy volt jelen, akik arról tanúskodnak, hogy a jelenés egész ideje alatt egymást követő fényjelenségek és más jelek is, mint például az erős rózsaszínű, voltak észlelhetők. A jelenéseket követően imacsoportok alakultak, akik heti rendszerességgel gyűltek össze és követték a Szűzanya utasításait. Ami napjainkban érdekességszámba sorolható és bátor lépésnek számít, hogy már a jelenések első lépéseinél ott találjuk az illetékes megyés püspököt, Juan José Bernoltot, aki nem csak, hogy engedélyezi a jelenések helyén a szentmise bemutatását, hanem ő maga is több alkalommal celebrál szentmisét és gyóntatja az odaérkező zarándokokat.

1984. március 25-én váratlan fordulat állt be a betániai jelenések történetében.

„1984. március 25-én drámai fordulat következett a jelenések történetében. A jelenések kezdtek a magán kinyilatkoztatásokból a nyilvánosság felé fordulni. Ezen a napon hétszer jelent meg Szűz Mária Betániában és mindig 10-15 percig tartott a jelenés. 108 szemtanú úgy írta le a Szűzanyát, mint háromdimenziós személyt, aki a Lourdes-i Szent Szűzhöz hasonlít. Kék övet viselt, ragyogó fény vette körül. Ezen a napon az utolsó jelenés 30 percig tartott.”

A későbbi hivatalos jelentések szerint ezen a napon körülbelül 150 személy látta a Szűzanyát, közöttük gyerekek, fiatalok és idősek is. Ennek a napnak a zarándokcsoportja érdekes módon nagyon heterogén, azaz sokszínű volt. Voltak ott egyetemisták, katonák, orvosok, pszichológusok, pszichiáterek, mérnökök, jogászok, papok, egyszerű munkás emberek, tehát mindenféle rendű és rangú ember. A szentmise után, mely a déli órában volt, elsőként a gyerekek pillantották meg a Szűzanyát mindegy 100 méter távolságról a fák fölött, a domboldalon. A gyerekek lármás reakcióira hamar odasereglett a tömeg, akik közül sokan abban a nagy kegyelemben részesülhettek, hogy láthatták a Szűzanyát. En nem új keletű dolog a jelenések világában, hiszen a világon több olyan jelenési hely van, beleértve Medjugorjet is, ahol a zarándokok közül sokan arról számolnak be, hogy egy bizonyos távolságról néhány pillanatig vagy akár néhány percig is látták a Szűzanyát.

Éppen ma reggel a szentmise után az egyik indiai apáca nagyon meghatódottam és természetesen lelkesen számolt be arról, hogy Indiában, Tiruchirappalli városának egyik kórházában, amelyet a ferences missziós nővérek vezetnek, a kápolnában lévő Szűzanya szobor megelevenedett és sírni kezdett. Ezt több szemtanú is igazolta. Ennek a híre természetesen pillanatok alatt elterjedt és a zarándokok tömegét vonzotta a helyszínre. Napjainkban az egyre csak szaporodó jelenések és rendkívüli jelenségek hallatára sokan felteszik a kérdést, hogy valójában mi lehet ennek az oka. Jómagam az elmúlt évek során ezt már többször elmondtam a műsoraimban. Ez alkalommal hallgassuk meg magát a látnoknőt, Maria Esperanzat, hogy mit válaszol ő erre.

„Ideje, hogy végre felébredjen az emberiség a világnak ebben az igen înséges időszakában. Édesanyánk megjelenése felszólítás minden népnek, hogy engesztelődjenek ki egymással.”

Bár a válasz rövid, mégis azt gondolom, hogy mindenki számára érthető volt. Nekünk, embereknek, akik a földön csak rövid ideig élünk, egy nagyon fontos dolgot meg kell értenünk. Isten azt akarja, hogy mindenkivel szeretetben és békében éljünk. Erre minden kegyelmi és más egyéb eszköz a rendelkezésünkre áll. Tehát semmi sem motiválja azt, hogy a gyűlölet és ennek következtében a pusztulás útját járjuk. Őszinte szívből meg kell bocsátanunk felebarátainknak és ki kell engesztelődniük haragosainkkal. Igen ám, csak az emberi erő itt nem elegendő, amint azt mi mindnyájan már tapasztaltuk. A testvériség állandó megélésére Isten erejére van szükségünk, mert a démoni erőket, amelyek a feszültségeket állandóan szítják, csak Krisztus erejével tudjuk legyőzni. Erre figyelmeztet bennünket állandóan a Szűzanya, hogy előbb ki kell engesztelődniük Istennel és azt követően a következő lépés már nagyon egyszerű lesz. Ezért kap nagy hangsúlyt a jelenések üzeneteiben a szentgyónás és a szentáldozás, hogy Isten erejével vissza tudjuk verni a sátán rendszeres támadásait.

Szent Pál apostol az ő leveleiben nagyon sokszor beszél Krisztus felfoghatatlan erejéről, mely, ha bennünk él, akkor számunkra minden jó lehetséges. Az Efezusi levél 1. fejezetének 18. versében így ír, idézem:

„Gyűjtson lelketekben világosságot, hogy megértsétek, milyen reményre hívott meg benneteket, milyen gazdag az a fölséges örökség, amely övé a szentek között, és milyen mérhetetlenül nagy a hatalma rajtunk, hívőkön.”

Persze, hogy nagy a hatalma csak be kell fogadnunk ezt a hatalmat. Ezért van szükség a kegyelmi eszközök rendszeres használatára. Aztán ugyancsak az Efezusi levélből idézek, a 3. fejezetből:

„Annak pedig, aki a bennünk működő erejével mindent megtehet azon felül is, amit kérünk vagy megértünk, legyen dicsőség az Egyházban és Jézus Krisztusban minden nemzedéken át örökkön örökké.”

Így igaz, tehát Isten mindent megtett bennünk csak nekünk be kell fogadnunk az erejét azaz, engedjük, hogy Jézus Krisztus éljen bennünk. A Filippiekhez írt levélben pedig így kiált fel Szent Pál: *„Mindent megtehetek abban, aki nekem erőt ad.”*

Ismételten csak arra tudok buzdítani mindenkit, hogy olvassák rendszeresen a Szentírást, váltsák azt életté és a problémák, amelyek óriási hegyláncként álltak előttünk, egyszer csak eltűnnek. Tehát Krisztus Jézussal minden lehetséges. Természetesen, hogy türelemre is szükségünk van, mert mi, emberek olyanok vagyunk, hogy „Add meg Uram, de éppen most!”. Mi csak tegyük meg a mi részünket és a többit bízzuk az Úrra! Bízzunk benne, hogy Ő nekünk mindig a legjobbat fogja adni.

Itt most újból megismételném a főbb kegyelmi eszközöket, amelyekről a Szűzanya gyakran említést tesz Medjugorjében is. Jozo atya, Medjugorje volt plébánosa, aki szintén több alkalommal látta a Szűzanyát, katekéziseiben szimbolikusan öt kőről beszél, mely kövekkel Dávidként képesek vagyunk legyőzni a hatalmas Góliátot, a sátánt, a világ megrontóját.

Íme, az öt kő:

Az első az imádság, tehát szívvel kell imádkozni és minden nap a rózsafüzért is kell imádkozni. A másik pedig a Szentírás olvasása. Isten ígéje nélkül a sötétben botorkálunk. A következő pedig a szentgyónás. Mindannyiszor meg kell tisztulnunk. Nem élhetünk a súlyos bűn állapotában, mert ez annyit jelent, hogy a sátán területére költözködtünk és akkor ne csodálkozzunk azon, hogyha mindenféle szörnyű dolgok történnek velünk. A negyedik a szentáldozás, tehát az eukarisztia, azaz az élet kenyere, Krisztus teste, mellyel, ha nem táplálkozunk nem lesz élet bennünk. Az ötödik pedig a böjt. Ide sorolandó minden lemondás, önmegtágadás és mindaz, ami megfékezi a test gonosz erőit, hogy a lelki életben tudjunk növekedni. Jól mélyen az eszünkbe kell vésnünk, hogy e kegyelmi eszközök rendszeres használata nélkül a lelki életben csak részeredmények érhetők el vagy pedig semmilyen eredmény. Érdekes megfigyelni, hogy e kegyelmi eszközök említése minden hiteles jelenésben szerepel, mely eszközök egyben a hitelesség főbb kritériumai is.

A betániai jelenés érdekessége, hogy a zarándokok, akik látták a Szűzanyát, más-más formában látták. Mindez világos utalás azokra a jelenési helyekre, ahol a Szűzanya az évszázadok folyamán megjelent. Bizonyíték ez arra, hogy Isten csodás tettei, azaz rendkívüli közbelépései nem évülnek el. Állandó üzenet jellegük és üdvösségtörténeti jelentőségük nem évül el. Amint a bejátszott hanganyag felsorolásában hallottuk, egyesek a lourdesi Szűzhöz hasonlították a látomást, mások a csodás érmű Szűzhöz, mások a Kármelhegyi Boldogasszonyhoz, vagy a Fájdalmas Anyához, ismét mások a pilári Szent Szűzhöz.

Mindezek nem véletlene, hiszen aki jártas a Mária-jelenések történetében, az tudja, hogy a pilári jelenések Spanyolországban történtek Kr.u. 40-ben, január 2-án éjszaka. Igen, jól hallották, Krisztus után 40-ben. De nézzük, mi is történt ekkor! Jakab, az úgy nevezett idősebb apostol, János apostol és evangélista testvére, Zebedeus és Salome gyermeke, aki Spanyolországban hirdette az Evangéliumot. Annak ellenére, hogy minden erejét és buzgóságát bevetette a spanyol pogányok megtérítésére, csak nagyon kevesen, pontosan nyolcan vették fel a keresztséget. Kr. u. 40-ben, január 2-án, csalódottan és elfáradva a megfeszített apostoli munkától úgy döntött, hogy visszatér Jeruzsálembe. Éppen ezért összehívta tanítványait Zaragoza falain kívülre, az Ebra folyó partjára, mely folyóról kapta maga a félsziget is a nevét, Ibériai félsziget. Amikor már mindnyájan együtt voltak, a sötét égboltot hirtelen nagy fény világította meg és egy sereg éneklő angyal volt látható, akik egy oszlopot tartottak a kezükben, amelynek a tetején a

boldogságos Szűz Mária állt. Érdekes megjegyezni, hogy még akkor a Szűzanya Jeruzsálemben élt. Itt a Szűzanya birokrációjáról van szó. Amikor az angyalok odaértek, ahol Jakab apostol és a tanítványai voltak, az angyalok az oszlopot letették a földre, a Szűzanya pedig így szólt Jakab apostolhoz:

„Itt, ezen a helyen, kedves fiam egy kápolnát kell építened. Fogd ezt az oszlopot, amelyen állok, mert ezt az én fiam, aki egyben a te tanítód is, küldte a mennyből. A kápolna oltárát emellé az oszlop mellé kell helyezned. Ezen a szent helyen a Mindenható az én közbenjárásomnak és imáimnak köszönhetően nagyon sok csodát fog művelni azok számára, akik hittel segítségül hívják szükségükben. Ez a csodás oszlop az idők végéig ezen a helyen itt fog állni és soha sem fognak hiányozni ebből a városból az én fiam, Jézus Krisztus szent nevének tisztelői”. Ezt követően Szent Jakab apostol a Szűzanya kérésének megfelelően egy kápolnát épített. Később aztán visszatért Jeruzsálembe, ahol két év múlva ő is a vértanúk sorába lép. Nem véletlen tehát, hogy Venezuelában sokan a pilári Madonnát látták. Egyértelmű üzenet ez mindnyájunk számára. Elérkezett az idők vége, fel kell készülni a nagy változásokra. Félnivalónk nincsen, hiszen ezt az utolsó nagy csatát maga a Szűzanya készíti elő és viszi sikerre Szent Mihály főangyal vezetésével,

1977-ben Pio Bello Ricardo, a los tequesi egyházmegye püspöke megkezdte a jelenések kánoni vizsgálatát. Nagyon sok tanút és szemtanút hallgatott ki, közöttük sok olyan személyt is, akik súlyos betegségekből csodálatos gyógyulást nyertek. Nagyon sok azon megtértek száma, akik szintén a tanúk sorait gazdagítják, akik előző életükben hitetlenek voltak, de miután elzarándokoltak Betániába, gyökeresen megváltoztatták az életüket és a továbbiakban a krisztusi evangélium fényében élik az életüket. A jelenéseknek köszönhetően a lelki gyümölcsök óriási bőségben vannak. Számbavételük szinte már lehetetlen. Pio Bello Ricardo püspök, miután személyesen konzultált boldog emlékű II. János Pál pápával, azt követően pedig a hittani kongregáció akkori prefektusával, Ratzinger bíborossal, a betániai jelenéseket hitelesnek ismerte el.

1987. november 21-én, több mint tíz éves alapos vizsgálat után Pio Bello Ricardo érsek a betániai jelenéseket hitelesnek ismerte el, de hallgassuk meg őt magát, hogyan nyilatkozik ezen ünnepélyes alkalommal.

„Itt, Betániában megvizsgálták a jelenések hitelességét. Kijelentem, hogy ezek a jelenések hitelesek, természetfeletti és Isteni eredetűek.”

„Ricardo püspök állandóan igyekszik új tanúkat gyűjteni Betániában. Szűz Mária üzenetei jelentősek. A katolikus hit helyreállítását és annak mélyebb átélését szorgalmazza az egyházért, a papokért, a bűnösök megtéréséért és a világbékéért szóló imákért.”

Én most azzal a jókívánsággal búcsúzom a kedves rádióhallgatóktól, hogy igyekezzenek a Szűzanya üzeneteit komolyan venni és életüket az üzenetek szerint alakítani.

Kedves hallgatóink Selymes József atya műsorát hallották, *Kitekintés a jelenések világára* címmel.